

ZEG EENS
EERLIJK...

Hoe zijn bij jullie de taken verdeeld?

Op de een of andere manier blijft het een dingetje: de taakverdeling thuis. Zes vrouwen, van wie twee deskundigen, vertellen over hun keuzes. "Ik geef liever aandacht aan mijn kinderen dan dat ik een poetsdoek pak."

Germa (31) en Maikel (33)
hebben twee dochters, Guusje
(bijna 3) en Sammie
(6 maanden). Zij werkt drie
dagen in de week, hij werkt
fulltime, heeft een dag
ouderschapsverlof en
volgt daarnaast een studie.

Germa: "Omdat Maikel het hartstikke druk heeft, zorg ik voor bijna het hele huishouden. Behalve dan het koken, dat is Maikels pakkie-an. Elke avond schotelt hij ons wat lekkers voor en daar ben ik blij mee, want ik hou niet van koken. Voor mijn gevoel hebben we op deze manier de taken eerlijk verdeeld."

Dat wil niet zeggen dat er nooit irritaties zijn. Maikel vindt mij soms slordig en ik vind het niet fijn dat als hij iets opruimt, hij dat maar half doet. Hij is erg van: zodra het uit het zicht is, is het opgeruimd. Dan trek ik een laasje open en ligt daarin de troep die eerst op de tafel lag. Op zo'n moment denk ik vaak: ik doe het liever zelf, maar dan goed.

'MAIKEL VINDT MIJ
SOMS SLORDIG
EN IK VIND HET
NIET FIJN ALS HIJ
IETS MAAR HALF
OPRUIMT'

Ik vind het niet erg om te poetsen, te wassen of te stofzuigen. Maar waar ik wel tegenaan loop, is, dat sinds we kinderen hebben, er voor alles minder tijd is. Het huishouden moet altijd snel, efficiënt en ergens tussen de bedrijven door. Het heeft de minste prioriteit in ons huis. Ook omdat ik vaak liever aandacht geef aan mijn kinderen dan dat ik een poetsdoek pak. Voor mijn gevoel gebeurt het huishouden daardoor vaak maar half. Dat vind ik soms vervelend. Al ben ik mijn huishoudelijke normen steeds meer aan het bijstellen: zolang het schoon en hygiënisch is, is het oké. Er moet immers ook geleefd worden!"

Madelon (37) stopte met werken om fulltime bij haar zontjes Anthonie (7) en Aiden (3) te kunnen zijn. Maar daar kreeg ze al snel spijt van.

Madelon: "Mijn man Gerben (42) en ik hadden het zo mooi bedacht: als we kinderen krijgen, stopt één van ons met werken om er voor hen te zijn. Dat werd ik. Het was een traditionele oplossing die goed voelde. Totdat ik daadwerkelijk thuiszat met beide kinderen en elke dag er precies hetzelfde uitzag. Mijn kinderen zijn leuk en lief, maar ik heb niets met het huishouden. Dat was ik al snel zat. Toch wilde ik niet zomaar toegeven en heb ik nog lang geprobeerd het project 'Ik blijf thuis bij de kinderen' te laten slagen. Gerben wilde wel van alles doen om me te ontlasten, maar ik zei altijd: 'Nee, ga jij maar

lekker zitten. Jij hebt al gewerkt. Dit is mijn werk.' Met als resultaat dat ik de hele tijd bezig was. Ik werd er niet gelukkig van, miste een betaalde baan, ik raakte gefrustreerd, had regelmatig

'VAN FULLTIME
MOEDEREN EN ALLE
HUISHOUDELIJKE
KLUSSEN DOEN, WERD
IK ONGELUKKIG'

last van een kort lontje en heb uiteindelijk de knoop doorgehakt: ik wilde weer een baan. Na zes jaar thuiszitten begon ik een eigen coachbedrijf.

In het begin vervielen we nog regelmatig in ons oude rollenpatroon, waarbij ik het meeste deed. Tot mijn bedrijf goed ging lopen. Toen hadden we weleens wat irritatie als de koelkast leeg bleek te zijn. En ik me hardop afvroeg waarom ik die boodschappen altijd moest halen. Pas toen hebben we overlegd samen: hoe gaan we dit doen? Wat verwachten we van elkaar?

De taken liggen bij ons niet allemaal vast, hoor. Maar ik ben van de was en de boodschappen, Gerben doet de badkamer en de wc's. De strijk gaat naar mijn moeder en de rest doen we echt samen. Wie tijd over heeft, pakt een taakje. Beiden vinden we het huishouden niet leuk om te doen, maar het hoort er nu eenmaal bij. Dat hij nu ook volop meedoet, voelt wel goed. Gedeelde smart is toch halve smart."

DIT VINDT DE DESKUNDIGE

Marike (63) is relatietherapeut en getrouwd met Theo (71). Ze blogt regelmatig (ook over taakverdeling) op www.relatietherapie-nijmegen.nl.

Marike: "Stellen waarvoor de taakverdeling thuis een strijdpunt is, kunnen vaak ook niet goed met elkaar overleggen. En juist overleg is nodig als je onderling de taakverdeling op een goede manier wilt regelen. Praten, op een rustige manier, zonder dat het ruzie wordt.

En praat dan niet alleen over wat er allemaal gedaan moet worden in huis, maar ook over hoe je het gedaan wilt hebben. Partners verschillen namelijk nogal eens van inzicht. Dan hoor ik háár verzuchten: 'Als hij zuigt, kan ik het meteen overdoen, want hij slaat alle hoekjes over.' En hij zegt: "Het liefst wil ze dat we na elke maaltijd de vloer dweilen." Het helpt als je bereid bent naar elkaar te luisteren. En voor veel vrouwen geldt dat ze soms dingen moeten loslaten. Hun manier is niet altijd de beste. Mannen zijn vaak heel praktisch en hebben goede huishoudelijke ideeën.

Wat ik wel vaak zie, is dat veel mannen thuis ervaren als een rustplek. Zodra ze thuiskomen, zakken ze onderuit. Terwijl er dan juist nog van alles moet gebeuren. Daar zijn ze zich vaak niet van bewust. Ik zeg vaak tegen ze: 'Thuis begint je andere baan. En die is pas klaar als de

kinderen op bed liggen en alles wat jullie samen hebben afgesproken, gedaan is.' Ik heb het geluk dat mijn man uit een groot gezin komt, en zijn vader altijd meehielp. Hij is niet anders gewend dan de handen uit de mouwen te steken. Sinds hij met pensioen is en ik nog werk, doet hij het leeuwen-deel thuis. We hebben nooit een strakke taakverdeling gehad. Ook niet toen onze drie kinderen nog thuis woonden en we allebei werkten. Wie thuis was, deed wat gedaan moest worden. Dat zorgde zelden voor irritaties. En wanneer iets je irriteert, los je het zelf op. Ik ben bijvoorbeeld een pietje precies met de gootsteen. Die moet vetvrij zijn, vind ik, dus maak ik die vaak nog eens extra schoon.

Onze kinderen hebben overigens ook altijd meegeholpen. Ze hadden hun vaste taken. Naast de wc hing ik een lijst met alle taken die die week moesten gebeuren. Ze wisten wat we hen per uur betaalden. Als de kinderen geld wilden verdienen, kruisten ze een van die taken aan. Zo'n lijstje is trouwens ook een handig hulpmiddel voor stellen die ruziën over wie wat doet in huis. Als ieder aankruist wat hij of zij doet, is dat meteen inzichtelijk."

'MANNEN ERVAREN THUIS ECHT ALS EEN RUSTPLEK. ZODRA ZE THUISKOMEN, ZAKKEN ZE ONDERUIT'

'HET FIJNSTE VAN EEN NANNY IS DAT DE WAS WORDT BIJGEHOUDEN'

Monique (31) is getrouwd met Marlon (43) en heeft drie kinderen: Kaitlyn (7), Meaghan (5) en Aedan (2). Monique werkt drie dagen in de week, Marlon maakt vier dagen van negen uur en volgt daarnaast een hbo-opleiding. Nanny Stefanie zorgt voor verlichting van hun takenpakket.

Monique: "Wij hebben drie dagen in de week een nanny die voor de kinderen zorgt en wat huishoudelijke taken uitvoert. Dat klinkt misschien decadent, maar dat is het niet. Al met al ben ik namelijk net zo duur uit als wanneer ik gebruik zou maken van kinderdagverblijf plus voor- en naschoolse opvang. Sinds de komst van Stefanie loopt bij ons thuis alles op rolletjes. Ze is op de dagen dat ik werk grotendeels alleen thuis met Aedan, terwijl de andere twee naar school zijn. Ik heb haar daarom gevraagd of ze tussendoor misschien de vaatwasser wil uitruimen of een wasje wil doen. Dat vindt ze geen probleem. Sterker nog, ze is heel actief.

Als ik thuiskom, kom ik in een schoon en opgeruimd huis. Het fijnste vind ik dat de was wordt bijgehouden, want dat is altijd een enorme klus.

Tot voor kort kwamen veel taken op mij neer, omdat Marlon het druk heeft met zijn baan en studie. Met Stefanie erbij kom ik ook weer eens toe aan een kast uitruimen, of gewoon een boekje lezen met de kinderen of vingerverven zonder dat ik met een to-dolijstje in mijn hoofd zit. De weekenden zijn weer van ons. We zijn niet zoals voorheen op zaterdag de schade van doorde-weeks aan het opruimen, maar kunnen eropuit met het hele gezin."

DIT VINDT DE DESKUNDIGE

Isabelle (41) is professioneel organizer (Labels & Baskets). Ze is getrouwd met Mark (44) en samen hebben ze drie kinderen: Klaas (11), Hugo (9) en Pien (7).

Isabelle: "Als professioneel organizer bemoei ik me niet direct met de taakverdeling van stellen, al merk ik wel dat koppels die bij mij komen voor hulp hier soms tegenaan lopen. Wat ik wel doe, is helpen taken eenvoudiger te maken door het aanbrengen van een overzichtelijk opbergsysteem voor spullen en papierwerk. Waar ik regelmatig op hamer, is: leg spullen daar neer waar je ze gebruikt of waar je ze nodig hebt. Geef alles een naam en een vaste plek. Je zult versteld staan hoeveel makkelijker

je man en kinderen de spullen opbergen op die ene vaste plek en hoeveel beter daardoor de taken zijn verdeeld. Een ander probleem waar veel stellen tegenaan lopen, is de berg wasgoed. Die stapelt zich vaak zo hoog op, dat niemand nog zin heeft eraan te beginnen. Ik voorkom dit thuis door elk gezinslid een mand te geven voor de schone was. Zodra de was uit de droger of van het wasrek komt, leg ik de kleding

al in de goede mand. Het grote voordeel hiervan is dat iedereen zo zijn kleren snel kan vinden, ook al liggen ze nog niet in de kast. Bovendien neem je sneller een klein mandje mee om op te vouwen tijdens het naar bed brengen van een kind bijvoorbeeld, dan dat je begint aan zo'n berg. Vaak leggen de kinderen de opgevouwen was al zelf in hun kast en als ze straks oud genoeg zijn, kunnen ze op deze manier ook gemakkelijk

zelf hun was opvouwen. Bij ons ben ik verantwoordelijk voor het reilen en zeilen in huis. Mark doet de financiën en al het papierwerk. Wat niet wil zeggen dat Mark nooit huishoudelijke klusjes doet. Integendeel. Mark helpt met alles mee, maar dan moet ik wel even zeggen wat er moet gebeuren. Simpel gezegd is de taakverdeling dus zo, dat ik alles aanstuur. In de praktijk komt het erop neer dat ik kook, de was en de boodschappen doe. Mark kookt op donderdag en in het weekend. Zoals het nu gaat, ben ik dik tevreden."

'MARK HELPT MET ALLES MEE, MAAR DAN MOET IK WEL EVEN ZEGGEN WAT ER MOET GEBEUREN'

Daniëlle (41) werkt fulltime, net als haar man Ramon (44). Samen hebben ze zoon Max (13).

Daniëlle: "In het begin van onze relatie, jaren terug, wilde ik het huishouden perfect hebben. Elke dag ging de stofzuiger door de kamer. Dat doe ik allang niet meer. Simpelweg omdat de tijd ontbreekt. Ik heb een eigen bedrijf, net als Ramon, en dan kun je je niet meer druk maken over elke kruimel die op de vloer ligt. Wij doen het huishouden echt samen. Dat was ooit anders. Toen ik nog part-time werkte, nam ik het grootste gedeelte voor mijn rekening. Ik herinner me dat ik nog weleens mopperde dat ik alles alleen moest doen, nooit aan mezelf

toekwam en meer van dat soort dingen. Toch zijn we volgens mij als stel nooit om de tafel gaat zitten om te overleggen: wat doe jij en wat doe ik?' Nee, tussen ons ontstond op een gegeven moment, min of meer vanzelf, een logische taakverdeling. Ramon is bijvoorbeeld het koken van mij gaan overnemen. Hij bleek het beter te kunnen en heeft er bovendien meer lol in dan ik. En hij is onze handyman. Ik doe de was, zorg voor de huisdieren en ben degene die cadeautjes regelt en feestjes organiseert. In feite doen we het heel slim. Allebei pakken we op waar we goed in zijn en waar we het meeste mee hebben. Als Max hulp nodig heeft bij zijn huiswerk, gaat hij voor Frans naar zijn vader en komt hij voor wiskunde bij mij. Deze manier werkt voor ons, dus dat gaan we nooit meer anders doen."

'TUSSÉN ONS ONTSTOND MIN OF MEER VANZELF EEN LOGISCHE TAAKVERDELING'